

СЛАВЯНИМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Издава три пѣти въ седмицата
сѣтки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ се невраќатъ

За обявления се заплаща:
За пѣрки редъ при пръвѣ пѣтъ 20 ст.
За „ „ „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе, 20 Августъ 1884 год

Цанковъ съ своитѣ другари лакеи рѣшиенъ вижда са, да се бори съ всичкитѣ си сили противъ днешното нар. правителство, даже ако и да нѣма за това рѣшително никаква причина, а само проестъ отъ омраза и желание да се качи той на Министерекий постъ. Това той явно вече обяви съ извѣстното си късновъ възвание; но и безъ това, всеки може да види отъ лъжитѣ, които пуца тѣхний органъ „Срѣдецъ“. Че подобенъ пѣтъ на празно и безпричинно викание може да имъ поврѣди, тѣ и сами съзаватъ, та за това просто земята копаятъ, само да намѣрятъ нѣщо като причина за виковетѣ си. Тѣзи е причината, гдѣто се появиха въ „Срѣдецъ“ глупавитѣ опѣши отворени писма до г. Каравелова, които само смѣхъ произведохъ; тѣзи е причината, гдѣто тѣ и до сега продължаватъ да обвиняватъ г. Каравеловото Министерство за бжджи погрѣшки, които прѣдполагатъ, ще направи и които съществуватъ само въ тѣхнитѣ развалени мозъци; тѣзи е причината и на самото название, което даватъ на либералната партия радикали и пр. Не имъ стигаатъ лъжитѣ, които пуцатъ чрѣзъ своитѣ органи, ами искатъ да припишатъ и свои и чужди грѣхове върху гърбътъ на г. Каравелова. Така напр. за всичко рѣшено въ Народното Събрание тѣ обвиняватъ г. Каравелова. Това е наистина нѣщо безсѣвѣстно; трѣбва да считатъ читателитѣ си съвѣзмъ за патки, като мислятъ, че съ подобни лъжки ще могатъ да ги излъжатъ. Не знаятъ ли хората, че едно народно събрание е най върховната властъ въ Държавата, и не може никой да му заповѣда какъ да рѣшава и какъ не? Я, нека бѣше Цанковъ Министръ, че нѣка се опиташе да запрѣти на народното събрание да рѣшава нѣщо! И може ли единъ Министръ да бжде отговоренъ за дѣйствиата на народното събрание? Кой може това да допусне?—Никой. Е, тогава защо обвиняватъ г. Каравелова въ работи, които съвѣзмъ не сж негови и не зависятъ отъ него? Това не е ли безсѣвѣстно; това не е ли публична лъжа? Тѣ не че знаятъ, че тѣзи не сж грѣхове (даже ако приемемъ за минута, че народното събрание е направило нѣкоя погрѣшка) Каравелови—знаятъ. Но тѣи се прѣструватъ, като разчитатъ на простотията и тжностъта на хората. Е побратими, на ли захванахте и вие като консерваторитѣ да се надѣвате само на лъжата, простотията и тжностъта, спукана ви е работата! Не се надѣвайте че ще цѣфнете и завържете.

Накъ на сжщата тжностъ и простотия разчитатъ тия хора, когато приченватъ на г. Каравелова и своитѣ грѣхове. Сега всеки знае, че по въпросътъ за Брѣгово, прѣширията съ Сърбия тѣ отворихъ и докарахъ до такъвъ край. Всеки знае, че тѣ въ своето министерствование се съгласихъ да дадътъ дѣлото

на третейскій съдъ на третѣ Европейски държави, като се обѣщаха, че ще приематъ всичко, какъто рѣшатъ силитѣ. Какво остава на сегашното правителство да прави по този въпросъ? Ако е възможно да се отхвърли отъ ново поерѣдничеството на великитѣ сили сѣдѣтѣхното съгласие—нѣка кажатъ. Но не тѣ знаятъ всичко и виждатъ, по се прѣструватъ на слѣпи и глухи; за да могатъ единъ денъ да кажатъ (както вече и вѣща да казватъ), че тѣ назили хубаво интереситѣ на народътъ, а сегашното министерство не назило и че ако да били тѣ на властъ; щѣло да се разрѣши въ наша полза този въпросъ. Тая тактика е наистина шарлатанска и Балабановска. Балабановъ и прѣзъ прѣврата сжщо пуцаше таква лъжи противъ цѣлокупната тогава либерална партия, по вѣрва ли, че като пропадна тогава, сега не ще пропадне по дълбоко? Сжщо така тѣ постъпиха и по въпросътъ съ желѣзницитѣ, но за тѣхъ ще поговоримъ другъ пѣтъ.

Изобщо, ако се взематъ и да се събератъ всичкитѣ тѣхни лъжки и клевети на едно мѣсто отъ вѣстникитѣ „Срѣдецъ“, „Съединение“, „Народенъ Гласъ“ и др., то би ни се прѣдставила една хубава колекция отъ нагли и безсрамни лъжки. Ние сами съвѣтваме нашитѣ читатели да прочитатъ, измислицитѣ на дервишитѣ, за да видятъ до какви безобразия може да дойде единъ отчаянъ и правственно отпадналъ человекъ. Ние никога не се надѣвахме, че тѣзи хора ще дойдатъ до такива крайности, ние ги считахмъ за не способни да отидатъ до тамъ; нѣмахме понятие даже че било възможно публично въ очитѣ на хората да се казватъ такива измислени нѣща; но доживѣхмъ и видохмъ. На пр. прѣдставете си тия повини: 1) Каравеловъ получилъ телеграмми отъ Алекопанна; 2) Каравеловъ искалъ да възведе Алекопанна на Българскій прѣстолъ; 3) Каравеловъ пратилъ на „Юж. България“ пари и то 300 лири; 4) Каравеловъ распратилъ въ България и Печоч. Румелия агитатори да подигатъ тамъ бунтъ противъ Цанкова и да правятъ митинги, 5) извѣстний едноржкий Д. Петковъ, редакторъ на „Свирка“ злоупотрѣбилъ правителствени права?!... (малко повече съвѣсть Г-да! Вие сте събркали концитѣ!) и пр., и пр.; и пр.. Стига человекъ да прочете това, за да си състави понятие какво е правственното състояние на тия хора. И помислѣте—тѣ вѣрватъ, че съ това извършватъ нѣщо. А бе хора, че лъжа, която узнаватъ на вторийтъ часъ вие мислите, че ще компрометирате вашитѣ противници, а не васъ?—Блазѣ ви на душата и на съвѣстьта, отъ която се липавате!

На добъръ ви часъ! Вие надминахте въ шарлатанитѣ и консерваторитѣ и най-голѣмитѣ лъжци на сѣгаша, нѣ обѣдете увѣрени, че времето нѣма закѣснѣ

отъ да ви покаже, че сте на гнила почва и пѣтя по когото сте трѣгнале е чикмасъ сокагъ.

НАРОДНОТО ОБРАЗОВАНИЕ ВЪ ШВЕЙЦАРІЯ.

Въ 1873 година на Виенското всемирно изложение само двѣ страни: Австрия и Бавария можахъ да се гордѣятъ съ трудоветѣ по педагогическата статистика, равни на такъвъ трудъ, койго украсяваше швейцарскій отдѣлъ. Тѣмъ подаръ 10 години отъ това, Швейцарското сѣюзно правителство издаде, по случай на първото национално изложение въ Цюрихъ, ново капитално съчинение, което обема училищното дѣло на всичката страна. Ний ще се постареемъ да очиримъ тука общия характеръ на народното образование въ Швейцария на основание на тия двѣ съчинения*) и по други источящи. При това ний ще се ограничавъ съ съобщаванieto на едни данни, които сами за себѣ си показватъ и говорятъ най краснорѣчиво.

Въ Швейцария, както е звайно, народното образование спорѣдъ конституцията е задължително и безплатно за всичкитѣ жители на страната. Управлението на народното образование е длѣжно и право. Федералното правителство се ползува само съ правото да надгѣдва и да контролира Народн. образование. Нѣ това право още не е гарантирано практически, тѣй като при федералния сѣвѣтъ нѣма специално административно-педагогически органъ. Въ 1882 год. поискаха да се исполни тоя важень щрѣбелъ въ административното устройство съ урѣжданieto на специална длѣжностъ федераленъ училищень секретаръ. Нѣ тоя проектъ, койго се прие отъ парламента, на мнозина не сж хареса. Горѣшитѣ федералисти, изобщо, бѣха противъ него отъ принципална оппозиция да не се усилюва централната властъ въ ущрѣбъ на кантонскитѣ управления. Консервативно-клерикалната частъ се противаше на законопроекта и по тая още причина, че като има „училищень секретаръ“ ще станатъ невъзможни много рѣзки противорѣчия между анти либералното състояние на училищното дѣло въ много кантони, гдѣто владѣятъ клерикалитѣ, и задължителни за всички либералнитѣ постановления на сѣюзната конституция. Тия партии сполучиха да забъркатъ народа, въ които кантонално федералистическитѣ традиции още силно са закоренели, съ призракъ на „училищень тиранитъ“ (Schulvordt) и народа съ гласуване на 26 ноемвр. 1882 год. отхвърли рѣшението на парламента.

За щастие, сѣюзното правителство намѣри друго, макаръ и косвенно, но се пакъ важно орджие за централизиранieto педагогическата дѣятелностъ на кантонитѣ. Тоя срѣдство—рекрутскитѣ испитания, които трѣбва да иматъ всичкитѣ младежи, повикани за военна служба, съ исключение само на глухо нѣмитѣ, душевно болнитѣ, тѣи сжщо на тия които представятъ свидѣтелство, поне отъ второрѣрѣднитѣ училища. Испитанията ставатъ отъ особенни экзаменатори, които се избиратъ отъ военни департаментъ на конфедерацията почти винаги отъ числото на учителитѣ. Предметитѣ за испититѣ сж: националниа языкъ, вска се още и съчинение на волна тема или писмо), аритметика (задачи по тройнитѣ правила съ дробитѣ), география, история на Швейцария и основитѣ на конституционното право. Койго не може да издържи испитъ удовлетворително, задѣлжава се да посѣщава допълнителното училище (Nachschule).

Резултатитѣ на годишнитѣ рекрутски испитания—по кантонитѣ, окръжитѣ и общинитѣ се печататъ за всеобщо знание. Това принуждава на задничавитѣ кантони да посѣщаватъ по серьезно внимание върху дѣлото на народното образование. Гласността, тоя всеисленъ сждия и управителъ на правитѣ, са проявява тука въ всичкото си благотворно влияние.

Рекрутскитѣ испитания сж введени въ Швейцария въ 1875 година. На тия испитания сж се представили.

Въ 1875 год. 17,294 чел.	въ 1879 год. 23,508 чел
„ 1876 „ 28,851 „	„ 1880 „ 23,492 „
„ 1877 „ 22,837 „	„ 1881 „ 22,848 „
„ 1878 „ 21,875 „	„ 1882 „ 23,924 „

*) „Statistik des Unterrichtswesens in der Schweiz im Jahre 1871“ von prof. Kinkelin. — Statistik über das Unterrichtswesen in der Schweiz im Jahre 1881“ von C. Grab.

Тия числа, които обхващат 90% от всички младежи, на двайсет годишна възраст въ дадената година, служат добро основание да схдимъ за народното образование на страната, толкова повече, че учението е задължително за дѣцата отъ двата пола, а момичетата, както е известно на всякой учител, сж поприлжатели отъ момчетата, които отпослѣ въ живота, навистина, се развиватъ почечо отъ първитѣ. За скриване на разсѣданието ни, ний обръщамъ тука главното внимание на даннитѣ за рекрутигѣ, които, поради неудовлетворителнитѣ си познания, бѣха принудени да посѣщаватъ допълнителното училище. Отъ испитанитѣ показва се средно число за първитѣ четири години (1875—1878) 11,21%, които сж посѣщавали допълнително училище, а въ слѣдующитѣ четири години (1879—1882) само 8,3%. Въ 1883 год. тая категория съставлява само 5,2%. При това трѣбва да се вземе още подъ внимание, най първо, че до 1880 год. экзаменаторитѣ сж биле обикновено мѣстнитѣ учители, тогачъ, когато отъ това време испититѣ трѣбваше да ставатъ отъ лица избрани отъ другитѣ кантони. Слѣдоват. испититѣ ставаша по строги и по сложни. При всичко това, такъвъ абсолютно и относително колосаленъ прогресъ за много едно време — на едно десетилѣtie.

Влиянието на рекрутскитѣ испити или по върво, гласността на отчетитѣ имъ за подобрението на народното образование са излиза оное по-релефно, ако сравнимъ отдѣлнитѣ кантони, които са дали най голѣмъ, сравнително, контингентъ на слаби по образованието младежи, а именно: по вече 10% отъ общото число на даденитѣ кантони. Ний взаме въ тоя случай, слѣдующитѣ средни процентни отношения за всѣка четири години въ 1875—1878 год. въ кантонитѣ. Нейшатель 11,1%, Тосинъ 12%, Граубюнденъ 13,6, Бернъ 14,8, Гларусъ 16,5, Нидвалденъ 19,6, Швицъ 23,8, Фрейбургъ 24,6, Ури 25,7, Валлезиа 40,6, Апенцелъ 47,1. Въ 1879—1882 год. въ кантонитѣ: Нейшатель 7,8%, Тосинъ 11,1, Граубюнденъ 8,4, Бернъ 10,2, Гларусъ 7,1, Нидвалденъ 8,6, Швицъ 19,4, Фрейбургъ 20,5, Ури 15,5, Валлезиа 19,6, Апенцелъ 30,2.

Както са вижда отъ горната таблица, въ много кантони числото на малогрмотнитѣ са умалило съ 30, 40, 50, и повече процента. Отъ останалитѣ кантони само въ три успѣхъ, въ това отношение, не са забѣлявало.

Тия успѣхи сж придобити най главно отъ подобренито на народното образование, нѣтъ ли сжщо отъ распространението на задължителността или, поне отъ възможността да се усъвършенствува образованието и на възрастнитѣ. Почти навредъ сж открити второразрядни училища (Fortbildungsschulen Sekundarchulen etc.) вечерни и недѣлни училища. Освѣтъ това въ 9 отъ ненапреднатитѣ кантони сж уредени задължителни повторителни курсове за младитѣ на възраст отъ 18 до 20 год. т. е. които подлежатъ на воинска призовка. Въ Бернъ такива курсове има, нѣтъ ли не сж задължителни както въ другитѣ кантони. Тия курсове обхващатъ средно число около 50 урока и сж вече явенъ и не посредственъ резултатъ отъ рекрутскитѣ испитания и отъ гласността на отчетитѣ имъ.

Сега да са обрнемъ къмъ специалната наредба на училищното дѣло въ Швейцария.

Задължителността на началното образование (отъ 6, 8, 10 годишенъ курсъ споредъ кантона) е прокарана въ настояще време на всѣкъдѣ. Тѣй, отъ 485, 790 дѣца отъ двата пола, които сж били въ училищна възраст, въ 1862 година сж посѣщавали началното училище 474,878 или 97,8% останалитѣ 2, 2% са пада на тѣпоумнитѣ, глухонѣмитѣ, слѣпотитѣ и най сѣтнѣ болнитѣ дѣца, които временно са освобождаватъ отъ посѣщаванието въ училището. Освѣтъ това 22,106 дѣца на възраст отъ 3 до 6 години са счтани за „дѣтскитѣ градини“, 13,868 са слѣдвали допълнителни училища (Fortbildungsschulen). 20,131 секундарнитѣ училища, послѣднитѣ два разряда заведения въ много мѣста сж задължителни и предназначени за дѣцата на възраст отъ 12 до 16 год. Най сѣтнѣ 11,698 дѣца са учили въ среднитѣ учебни заведения, 10,981 въ частнитѣ училища. Като прибавимъ къмъ тия числа и 1,707 швейцарци студенти въ мѣстнитѣ висши учебни заведения, ний ще взаме суммата 555, 270 учаци т. е. петата часть отъ населението на Швейцария принадлежи къмъ учащата са младежъ.

За съжаление статистическия материалъ относително второразряднитѣ, средни и висши учебни заведения крайно непълнъ. Ний ще са ограничимъ споредъ това съ началнитѣ и отъ останалитѣ секундарни училища. Само тия данни ни даватъ доволно основателно понятие за народното образование въ Швейцария и за отношението къмъ дѣлата на просвѣщенито на властитѣ и на народа.

Дѣлото на началното образование, както по горѣ са каза, състои подъ управлението на кантонитѣ, които издаватъ слѣдующитѣ постановления и показватъ материална помощ на общинитѣ, на които дѣла не-

посредствената грижа за училищата. Кантоналната по мощъ бива обикновено, три видъ времена за съграждане на необходимитѣ здания или за поправлението имъ; постоянно като добавка къмъ учителскитѣ платни, които са увеличаватъ по старшинство; най сѣтнѣ субсидия въ полза на училищния фондъ, за които ще разкажемъ по долѣ.

Швейцарската народна школа е обилно дѣте на населението. Последното нежали за нея никакви средства. Главната причина на тая симпатия, независимо отъ съзнанието на практическата необходимостъ и нравственната полза отъ образованието, е тая, че непосредственото надгледване на училищното дѣло са намиратъ въ рѣцѣтъ на народа, така щото школата съставлява наистина негово дѣте. Кантоналната властъ са довол ствувала съ правото на върховния надзоръ и съ съдѣжността за нравственото и материално помзгание. Съ включение на два кантона, които имагъ гражданскитѣ характеръ, именно: Базель и Женева, гдѣго началнитѣ училища са съдържатъ напълно отъ правителството, надгледванието на школното дѣло въ всичкитѣ други кантони дѣжи въ рѣцѣтъ на специални комитети (Schulpflege), които са избиратъ отъ населението на общината. На гражданитѣ винаги е отворенъ достѣпъ къмъ школата, която е освободена отъ всякакъвъ бюрократизмъ. Испититѣ на пр. винаги сж публични, и винаги са поканватъ официално да присѣтствуватъ по средството обявления, родителитѣ и роднинитѣ на учащитѣ са и изобщо пригледнитѣ на школата. Никакъвъ поканванитѣ неоставатъ безъ отзивъ, въ испитнитѣ салони винаги са намиратъ публика. Деньтъ на испититѣ е нѣщо като народенъ празникъ. Тая тържествена публичностъ на испититѣ има благотворно влияние за учащитѣ са, преподавателитѣ и народа, влияние, извѣстно на всѣкой отъ читателитѣ. Свръзката на школата съ семейството неможе да не вселя въ народа любовь къмъ дѣлото и учрежденията на народното образование.

(Слѣдва).

Д Н Е В Н И К Ъ

(стихграфический)

на

IV Обикновено Народно Събрание.

(Извънредна сессия).

IV. ЗАСѢДАНИЕ, ПОМѢЛНИКЪ 2 ЮЛИИ 1884 Г.

(Вижъ брой 14).

Гда представителитѣ! Указътъ, съ който Ломскитѣ представителитѣ, г-нь Берковски е уволненъ, носи № 53, носи дата 30 Апрель 1884 год. Слѣдователно г-нь Берковски си е далъ оставката не 10 дена слѣдъ издаванетоъ Княжескитѣ Указъ за изборитѣ както гласи 28 чл. ал. б. отъ избирателнитѣ законъ, но 37 дена по-сетнѣ. Достаточенъ е само 28-й членъ въ сравнение съ датата на Указа, съ който е уволненъ г-нь Берковски, за да ни освѣтли, че дѣйствително избора му не е ниго правденъ, не е ниго законенъ.

Коя е причината, по която се е ржководилъ законодательтъ, за да тури тия аленя въ 28-й чл. отъ закона за изборитѣ? Главната причина е тая, че законодательтъ е искалъ, да отстраня всѣко едно влияние върху народа отъ чиновницитѣ. Законодательтъ е искалъ, щото да неможе никой чиновникъ, чрезъ своего управление или властъ да привлече къмъ себѣ си народа, за да го избере. Г-нь Берковски се е отказалъ отъ чиновническитѣ мандатъ тридесетъ и толкова дена преди изборитѣ; слѣдователно, той е ималъ време да влияе върху своитѣ избиратели съ своята властъ; слѣдователно, той въ това време е могълъ немалко да повлияе и да привлече къмъ себѣ си волята на избирателитѣ и вѣдствие на това, той може би е избранъ за представителъ.

Отъ тукъ се доказва, че г-нь Берковски може да не е избранъ по истинската воля на своитѣ избиратели. Най сѣтнѣ г-нь Берковски се осламя на 9-й чл. на избирателния законъ. Азъ не мога да разбера, какво сродство може да има 9-й чл. отъ избирателнитѣ законъ съ избора на г-на Берковски, или пъкъ какво общо може да има Указътъ на *Негово Высочество* за изборитѣ, който е определялъ двумѣсеченъ, а не едномѣсеченъ срокъ. Въ отношението къмъ избора на г-на Берковски, това е едно и сжщо, той е билъ все чиновникъ и въ единия и въ другия случай, той щеше да повлияе на избирателитѣ си. 9-й чл. се отнася само до това, че отъ Указа за изборитѣ, единъ мѣсець послѣ трѣбва да станатъ послѣднитѣ. Сега ако тѣвъ избори не сж станали точно споредъ смисълъта на 9-й чл., нѣкой трѣбва да е виноватъ за това; но съ тази вина неможе да си послужитъ г-нь Берковски и не може да докаже, че негово изборо е правденъ; защото избора е съвѣмъ отдѣлно нѣщо отъ постановлението, което дава 9 чл.

Зарадъ туй, предъ 28-й чл. и предъ Указътъ съ който е уволненъ г-нь Берковски, избора на Ломскитѣ

представителъ е неправиленъ и като такъвъ, г-нь Берковски трѣбва да се касира.

Гришиаровъ: Гда представителитѣ! Г-нь Берковски самъ признава, че споредъ духа, споредъ ясни смисълъ на 28-й чл. ал. б. е незаконно избранъ. Върху това мисля, че нѣма никаква съмнение. Но дохожда той както и г-нь Шивачовъ като се силватъ, че нѣма никакво основание въ чл. 28-й, дохождатъ и търсятъ подкрепление въ 9-й чл. отъ избирателнитѣ законъ. Това си нѣма мѣството. Ако изборитѣ за Нар. Събрание не сж станали споредъ сжщанската смисълъ на 9-й чл. т. е. единъ мѣсець слѣдъ издаванетоъ на Указа, то вината пада на оновова, койго е направилъ това нарушение на закона. Но да бжде това една причина да узаконимъ едно беззаконие, азъ мисля на единъ отъ насъ неможе да се съгласи, че грѣшката на одного може да бжде въ полза на другого.

Г-нь Шивачовъ се отпусна до тамъ и каза: ние да ли сме законно избрани, като изборитѣ сж станали два мѣсеца подиръ Указа на *Негово Высочество*. Азъ мисля, че законността на избора не се състои въ времето, т. е. колко време се е измѣнло слѣдъ Указа на *Негово Высочество* до изборитѣ; но въ това, да ли се е изпълнилъ формалността, указана въ самия законъ; да ли се е събрало нужното число избиратели въ първата недѣля и да ли не сж станали нѣкои нарушения или нередности. Слѣдователно да дохожда единъ представителъ да казва въ Нар. Събрание, че като не сж станали изборитѣ единъ мѣсець слѣдъ издаванетоъ на Указъ ние не сме законно избрани, мисля че това може да бжде повече нѣщо — какъ да кажа — отъ абсурдъ. Като се основаватъ, че два мѣсеца е имало ерокъ отъ деня на издаванетоъ Указа, до деня на изборитѣ, дохождатъ и казватъ, че дѣйствително е имало 20 дена до изборитѣ слѣдъ оставката; обаче въ закона не е казано че 20 дена преди изборитѣ, чиновника трѣбва да си даде оставката, ако иска да бжде избранъ, но е казано: слѣдъ издаванетоъ Указа 10 дена. Ако бѣше казано, че преди дена на избора трѣбва да има толкова дена, тогава разбирамъ, но тукъ е казано, че 10 дена слѣдъ издаванетоъ Указа, чиновника трѣбва да си е далъ оставката.

Г-нь Берковски не е изпълнилъ това условие и даже самъ като, че не е ималъ джъ намѣрение да си даде оставката, за да може да бжде избранъ за народенъ представителъ, но че по независима отъ него причина си е далъ. Слѣдователно, неговия изборъ е незаконенъ и трѣбъ да се касира.

Искамъ да направя възражение на г-на Тихчева, върху друго едно неправилно тълкувание на закона, т. е. че г-нь Берковски като е билъ окр. управителъ, може да е ималъ нѣкакво влияние върху избирателитѣ си. Това тълкувание е неправилно и не трѣбва да се зама въ внимание; защото г-нь Берковски не е могълъ да отиде отъ Рахово въ Ломъ и да повлияе за да бжде избранъ за представителъ. Ний сѣга, като самъ г-нь Берковски апелира на правдолюбиего на народнитѣ представителитѣ, нѣма съмнение, че избора му трѣбва да се касира.

Симидовъ: Азъ зная, че г-нь Берковски бѣше управителъ въ Рахово и че той си даде оставката по независима отъ него причина, а не за да стане депутатъ, това го каза и самъ той. Г-нь Тихчевъ каза, че г-нь Берковски 30 дена подиръ Указа за изборитѣ си е далъ оставката; но работата е, че не сж го избрали тамъ дѣго бѣше управителъ, а другадѣ. Послѣ г-нь Берковски самъ направи контестъ. Отъ туй се вижда, че той не е ималъ никаква намѣрение да става депутатъ, но сж го избрали друга хора. И дохожда сега самъ и заявява, че избора му е съмнителенъ. Това први честь на г-на Берковски. И когато самъ той заявява, колко повече за насъ ще е срамно да го приемемъ. Въ закона, ясно е казано, че 10 дена слѣдъ Указа, чиновникъ трѣбва да си даде оставката. Туй ясно е казано и нѣма нужда повече да се говори. Г-нь Берковски самъ признава това и като честенъ чловѣкъ не вѣсирема, тогава колко повече ние трѣбва да не приемаме.

Дуковъ: Казана и по-преди, че трѣбва да се касира г-нь Берковски. Това е твърдѣ ясно и неостава, какво да се говори, само това щѣхъ да кажа на г-на Шивачовъ, дѣго каза да се произнесе Събрание за законно ли е; ще му кажа, че не сж времена тѣй да се произнаса чловѣкъ. Друго нѣщо е, ако Указътъ два мѣсеца напредъ се е издалъ. Ние сега не критикуваме и не разискваме: да ли Указътъ е издаденъ на време или не, но тукъ глѣдаме изборитѣ на Ломскитѣ представителитѣ: да ли правилно е избранъ или не. Сега когато самъ Г-нь Берковски частно заявява, че той не е далъ оставката си 10 дена слѣдъ Указа; ако я бѣ далъ и не му я бѣха приели, тогава е другъ въпросъ и тозъ въпросъ можешъ да се породи, защото не е лесно за единъ денъ да си даде оставката и да му се приеме и да бжде законно избранъ. Тогава неостава какво да се говори, защото 28-й чл. е побряквалъ по неволи неговия изборъ. Той самъ признава, че е незаконно избранъ, а сичкитѣ други погрѣшки, трѣбва да останатъ на смѣтката на онѣзи, които сж ги направили.

Шивачовъ: Азъ мисля гда представителитѣ, че не

е задължително за Нар. Събрание мѣмето на Берковки. Съ рѣшението на този въпрос Нар. Събрание предрѣшава въпроса и по добръ казано наранява чувствата на самитѣ избиратели и отъ другитѣ окръжи. Азъ мисля, че не е само г-нъ Берковски, който попада подъ тази категория. Нар. Събрание съ рѣшението на този въпрос, дава едно тълкувание, което ще му служи и при други нѣкои избори, ако се подигне подобна констатация. Значи, ако днесъ нѣкой представител пожелае да даде друго тълкувание на закона, ние да кажемъ, че понеже се касае до него да приемемъ нѣкоего тълкувание; това ще даде много лошъ пжтъ, по който не ще можемъ да излеземъ на добро мѣсто. Освѣнъ туй, тѣзи г-да представители, се придържатъ о 28 чл. ал. 2-ра, че десетъ дена слѣдъ Указа трѣбва чинувника да си даде оставката; много добръ, и азъ казвамъ, че именно тѣзи чиновници, които желаятъ да бждатъ избрани представители, спорѣдъ точния смисълъ на избирателния законъ, трѣбва 10 дена слѣдъ издаванетоъ Указа или обратно 20 дена, опредѣленъ за избора. . . (Шумъ). Това казва пакъ 9 членъ (четъ) на Избирателния законъ за Общн. Нар. Събрание, става съ Княжески Указъ, който трѣбва да се обнародва единъ мѣсець преди дена опредѣленъ за изборитѣ Чинувника се, че по ясно отъ това не може да бжде. Било десетъ дена предъ Указа или 20 дена преди изборитѣ, това е равносильно.

Щ) се касае, че правителството е издало Указъ два мѣсеца преди изборитѣ и само е нарушило избирателния законъ, то г-нъ Берковски на най-малко не е отговоренъ за това.

Зради това, азъ бихъ настоявалъ, че понеже самата погрѣшка е станала въ издаванетоъ Указа, вѣдствие на което е нарушенъ чл. 9 отъ Избир. Законъ, на основание на който г. Берковски, съгласно 28 чл. ал. 2 е избранъ на законно основание то предлагамъ, щото избора му да си утвърди.

Кръдъжисвгъ: Г-да! Върху избора на г-нъ Берковски, доста дълго се говори. Азъ пакъ ставамъ да отговоря на г-нъ Шавачова, който се мъчи да даде насилствено и криво тълкувание на 9 чл отъ избирателния законъ. 2 ий членъ ако опредѣлява срокъ, който се изисква отъ врѣмето на издаване Указа до избора, отнася се само до врѣмето и срока, кога трѣбва да станатъ изборитѣ. А колкото до тѣзи избори, спорѣдъ на които се поражда отъ 28 чл. ал. отъ

ДОПИСКИ

Силистра 16 Августъ 1884 г.

Г-не Редакторе!

Имамъ честь, да Ви помоля да бждете тѣй добри и впечататѣ въ уважаемитѣ Вашъ листъ слѣдующитѣ фактове на злоупотребленията сторени отъ Хараламбу Ефенди Икономовъ, като Лѣсничий Губернаторъ на Силистренския Окрѣгъ заявени отъ менъ на Господина Силистренский Околийский Началникъ преди единъ мѣсець врѣме и испитванъ:

1). Той Икономовъ е уютрѣбявалъ като къшна слуга Горскийтъ Стражаръ Юрданъ Ницвѣвъ въ течение на петъ мѣсеца като за това рѣдвно си е получавалъ правителственната заплата по 50 лева въ мѣсець и който му е помагалъ като хамаленъ при постройката отъ Хараламбу Ефенди каменна къща ала палатъ.

2). Принесе си 20 керестета дѣбови съ квитанция да бждатъ по 3 три педи, а тѣ излѣзѣха петопедни.

3). Махмудъ ага отъ с. Топчий безъ никаква квитанция му донесе осемъ керестета ношно врѣме и до сега не му е платилъ нищо.

4). Донесе си 6,500 оки варъ (яиречъ) за новата къща, безъ да извади квитанция отъ Правителството и плати на бѣднитѣ гаупава цигани кирия и друго.

и 5). За да не дава пари и прави икономия, той е крадялъ камани отъ гробищата и военнитѣ фортове около града. Тия камани му ся принесоха въ двора ношно врѣме, покрити съ рогоска подъ конвой съ пушка на плечо отъ рѣченыйтъ Горски Стражаръ Юр. Кучовъ. Види са да помислятъ хората, че е контровава!

Господине Редакторе!

Като опѣните тия фактове вѣрвамъ, че ще неodobрите на конецъ и тѣзи погрѣшки на г. Лѣсничая, който въ отмъщение мя отчисли на 20 Юлий по вепокорство и не изпълнение служебнитѣ си обязанности. Това е подиръ дѣждъ качуль за г-нъ Икономова? Обаче надѣя са, че ще са намѣратъ добри хора, които да мя опѣнатъ и взематъ въ внимание извѣстиятѣ ми фактове, които страхъ ма е да не останатъ миндѣр алтжда. Добавямъ още че старшия стражаръ му е братовчелъ отъ кѣмъ женгъ му и назначенъ отъ него като отчисли бившиятъ съ всичкитѣ вѣтки стражари служивши отъ съставението на тѣзи длѣжности, понеже неможели да му купуватъ ефенди кокошки и защото съ

тогавашныйтъ Старшия Стражаръ не е можаль да си платѣ кошыничката както съ сегашния си еродникъ.

Бавшия Град. Горски Стражаръ: *Из Вуковичъ*

Разградъ 17 Августъ 1884 г.

Г-не Редакторе на вѣстникъ „Славянинъ“!

Огдавно ако и да не бѣше ся чувало иѣнцо изъ града по убийство и нарязанне отъ нашитѣ бабайти турци, но да не мисли читающата публика, че са пресганами. Споци около дѣветъ часа Бвр., като ся вращахъ отъ работата си, случайно видѣхъ едно полумъртво тѣло по край града, обградено съ около десятина джандари и едно извѣстно число публика, долго очакваха за Сѣдѣбний Слѣдователь, за да възме пужднитѣ свѣдѣния по случившето са приключение; въ продължение на пхтия си ерѣцнахъ господ. Помощника на Окол. Началникъ, като престигнахъ на опредѣлената си дестинация, престигна и единъ джандаринъ Турчинъ, въ турското кахвене на Сюлюше, попита, за нѣкого си „Юпрефа“ и като му се дадохъ свѣдѣния, че той е въ дома си, вмѣсто да си слѣдва неотлагаемата работа, той напротивъ извѣсти за венчико на турцитѣ, които бѣха въ кахвенето на брой 10/12 мина, пошупна на двамина турци и излѣзе на вѣнъ, сѣдна на една скамейка и си поржча едно кахве, донесоха му едно кахве, и сѣднаха на дѣвете му страни по единъ турчинъ, не мога освѣтли читающата публика за какво имъ говори, обаче, разговорътъ имъ, не ми даде добро впечатление, по любопитство, попитахъ джандармина (турчентъ), ще отидатъ ли да търсятъ „бабайтитѣ“? Отговори ми, че не пжтъ, понеже е било вече късно, въ случай и да отидатъ, гдѣ ще ги намѣрятъ, тукъ ми хрумна Българеката пословица: „подиръ дѣждъ качуль“.

Желателно би било, щото туканната ни Администрация, да би обрънала по-серiously внимание въ распорѣжданнето си съ джандармитѣ турци; инакъ, като въ горний случай, ще си изпълняватъ обязанноститѣ съ пненне кахве.

D.

Горня Раховица, 12 Августъ 1884.

Г-не Редакторе!

Министерството на народното просвѣщение отпуща 400 лева едновременно помощъ на вдовицата на покойний ни свѣщеникъ Константина, който е оставилъ вдовица съ 3—4 малолѣтни дѣца, безъ да има ни най-малко средство за препитание имъ. Безъ знанието на жената вдовица, Георги Бошнаковъ се упълномощава ужъ отъ жената, отива въ Търново и дига отъ казначейството 400 лева съ знанието на баджанака си Танасакъ-ефенди, този послѣдния е пжкъ вуйка на покойния свѣщ. Константинъ отъ Горня Орѣховица Попадията казва, нито пиемо отъ правителството съмъ получавала, нито пжкъ знаа, че ми е отпущала правителството 400 лева, нито съмъ нѣкого опѣлноцавала да ги зема отъ Търновското казначейство.

Слѣдъ като се научихъ отъ страна, че ми са е отпущала едновременно помощъ, безъ да знаа колко и кой ги е зель, попитахъ г. Георги Бошнакова, който съ половинъ уста ми каза, че има таквози нѣщо, и азъ съмъ зель тѣзи пари ми каза. А той г. Георги Бошнаковъ на 19 Априль 1884 г. билъ ги зель и не ми казва, че съмъ имала едновременно помощъ отъ пустната отъ правителството. И знаете ли какъ и се даватъ тѣзи пари? Тя ходи ту при Бошнакова, ту при Брадата, ту при Х. Петръ Райкова. Като поиска на Бошнакова, той я праща при Танасакъ ефенди, а Танасъ я праща при Х. Петра, а-едвамъ до сега и ех дали до 22 рубли. И не смѣе веле да ходи, защото като имъ напомни за пари, тѣ я напускатъ и изгонватъ!

Георги Бошнаковъ скритомъ съвзима ги зель отъ Търновското казначейство, а точно не казватъ на жената колко лева ех и въ кого ех отъ тѣзи тримата?

Правителството дава милостива на бѣднитѣ сирачета на покойния свѣщеникъ, а Бошнаковъ и Брадата искатъ да се възползуватъ отъ 400 лева. Его консерваторска правда, ето хора, които се препоржчватъ предъ Българския народъ за честни и справѣдливи, а дадената отъ правителството едновременно помощъ на бѣднитѣ сирачета на покойния свѣщеникъ искатъ по единъ незаконенъ и несправѣдливъ начинъ да прибдатъ.

Нека Министерството на просвѣщението земе въ seriously внимание погрѣшката на Бошнакова и го даде подѣ съдъ за този му произволъ.

F.

Пишжтъ ни изъ Шуменъ:

Паселението изъ града ни, както и изъ окръжието — съ исключение на нѣколко микроскопически подмѣци; съ прѣзрѣние прочете „въззванието“ и „писмото“ отъ Цанкова. То му пжое въ лицето, както и въ това на неговитѣ мекерета и милионно-кратно му и имъ възврѣща всичкитѣ безчестни думи, хвърлени връхъ почтеннитѣ български граждани.

Пишжтъ ни изъ София:

Суммитѣ дадени за подкупъ на вѣстници възлизатъ на 43,000 лева, а не на 38,000 както бѣхте писали вие. Те ех отъ суммитѣ 50,000 лева оставени подѣ расположението на бившия министръ Балабановъ за непредвидени цѣли. Документитѣ ех скрити или откраднати, нѣ има надѣжда да се уловятъ; най-послѣ Балабановъ е длѣженъ въ идущата сесия да даде отчетъ за тѣхъ. Ето колко немилостиво са е прѣскала народната нара отъ свѣтеца и неговитѣ другари.

Делегатитѣ за Руссе --- Варненската желѣзница, които бѣхж допле тукъ да ѣх продаватъ си отидохъ. Прѣговоритѣ ех прекжнати. Днешното министерство стои великолѣпно въ тоя въпросъ. Знае се положително, че тѣзи делегати бѣхж донесли съ себѣ си 25,000 Англ. лири (въ полици) за подкупуване министерството, нѣ пѣмаха честѣта компромиснитѣ да ги турятъ въ джеба си. Добръ келепиръ бѣше за яланъ-либералитѣ.

РАЗНИ

Спорѣдъ в. „Търновска Конституция“ Министерството на Общитѣ Сгради и пр. предисало на извѣстия Консерваторъ и крадецъ Хаджиенова, да внесе (разбира се, за озрѣдѣленъ срокъ) въ съпровѣщето надзѣтитѣ отъ него, спорѣдъ самитѣ му ситуации, въ-колко стотини хилядици лѣчета, български потъ и трудъ. За злоупотребитѣ пакъ отъ него и неговата шайка, подѣ предводителството на г. Начовича, вънъ отъ тѣзи ситуации, пари, г. Карваловъ добръ би сторилъ, слѣдъ ликвидиранието на Министерството на общитѣ сгради и пр., да даде краткъ отчетъ чрезъ „Държавний вѣстникъ“ за всичкитѣ злоупотребления, за удовлетворение общественото любопитство; да даде виновнитѣ подѣ съдъ и да направи всичко друго за възврѣщанне въ хазната злоупотребитѣ суми.

Ний нежелаете да споминаваме за злоупотребленията, станали презъ преврата и компромиса, които ех минале подѣ обикновенния канцѣларски порядкъ: съ платежна заповѣдъ, извѣстие и номеръ, записани въ книгитѣ на дѣловодството, защото за такива расходи леко може да се узнае срѣщу каква държавна нужда е итеглена суммата, и заедно съ туй нередовността, незаконността и злоупотреблението. Ивмахе ежшо намѣрене, да кажемъ и горнитѣ думи за Хаджиенова; защото невѣрваме да има българенъ, който да не знае що за човѣкъ е днешния Софийский богаташъ Хаджиеновъ и неговитѣ другари. Едно нѣщо намъ ни оцудва и върху което искаме да кажемъ дѣвѣ думи, а това е: безочливостта на бившето свѣти Цанково министерство и на свѣтѣшния му върникъ „Срѣдецъ“, които прогласяваха и слѣдватъ още да правятъ туй, своята непорочность въ злоупотребление на държавни сумми.

Не сме расположени да споминаваме за пхтиятѣ и дневни расходи на г. г. Стойчевъ и Харроверъ, за 43,000 лева, израходовани отъ г. М. Балабанова въ подкупване българеката и иностранна преса да имъ кади темиянъ на вересия; считаме за излишно да напомнимъ и за много други итеглени, канцѣларскимъ поряд-

канъ, сумми, израсходвани и употребени за часна полза отъ негово свѣтѣшество Цанкова. Онова съ което желяемъ да занимаемъ читателитѣ си е, че петъ дена преди отварянието на Народното Собрание въ Търново, съ заповѣдъ подъ № X. (туй е номера на заповѣдта) издадена отъ тогавашния министръ на Финансите г. Сарафова *въ Кюстендилъ*, истеглени съ биле изъ Кюстендилското Ковчезничество 8,000 лева и ословомъ: *осъмъ милиади лева*. При туй, *приятно ни е* да забележимъ, че въ тая заповѣдъ не съ фигурираше нито параграфа, нито главата, както обыкновенно става, макаръ всичкитѣ расходи, безъ исключение, и да се распределени на глави и параграфи въ бюджета!

Ний не сме наволни да се обърнемъ къмъ редакторитѣ на в. „Срѣдецъ“ съ запитвания: за какво съ истеглени въпроснитѣ 8,000 лева и за каква правителствена нужда са израсходвани тѣ; защото знаемъ, че тѣ невзаятъ и ако попитагъ г. Сарафова, той ще благоволи да ги възлже, както ги е възлгалъ и г. Т. Икономовъ съ отиванieto си на служба въ градъ Кюстендилъ. Друго яче неможе и да бъде; защото лжката е тѣхното единствено, срѣдство за борба и единственна стѣлпъ на тѣхната политическа състоятелностъ.

Ний представяме горния фактъ тѣй както си е предъ Министра на финансите г. П. Каравелова, койго, съ своето умѣние, рѣшителностъ и желанието си да упазви интереситѣ на нашето Княжество отъ всевъзможни крадци съ български калпаци, не ще остави безъ надлѣжното внимание въпроснитѣ 8,000 лева, истеглени отъ г. Сарафова отъ Кюстендилското Ковчезничество петъ дена преди паданieto му отъ министерството кресло.

На *мегданъ* крадцитѣ! Подъ съдъ и наказание за примѣръ на другитѣ.

Изъ село Сергювицъ, (гор. Раховска околия) получихме една обширна дописка, въ която се описватъ явнитѣ агитации, на всеизвѣстния консерваторъ Танасакъ брадата изъ гор. Раховица, който ходялъ отъ село на село и проповѣдвалъ, че либералитѣ съ най-лоши хора, тѣхъ да не избиратъ за народ. представители, а да избержтъ него и Георги Бошнака. Насѣлението са подемивало на глауавитѣ му думи и го пуцаали да върви.

Изъ Тутраканъ ни съобщаватъ, че писмата и вѣстниците са раздавали твърдѣ късно слѣдъ пристиганieto на пощата. Публиката чакала по нѣколко часа прѣдъ станцията. По поводъ на това, гражданитѣ са оплаквали на надлѣжното мѣсто, нѣ жалбата имъ не са взела въ внимание! — Отъ едно врѣме на самъ съ съжаление забелязваме че главното Управление на Т. П. слабо обръща внимание на жалбитѣ и приключенията, които ставатъ по Т. П. станции. Прѣди нѣколко дни въ Русенската Станция на пр. одного отъ разсилнитѣ клаха съ трионъ испокжсаха му палтото, ние сами лично съобщихме това на г. Директора и работата са потаи, безъ да са накажктъ виновнитѣ; подначалника на същата станция таксираше двойно и тройно, нанитѣ отворени фактури противъ закона и нему нищо, който трѣбаше да се премѣсти въ нѣкоя долна станция, понеже не отбира отъ работата си нищо. Сичко това показва, че работитѣ не са воджтъ, както се водяхъ прѣди една и двѣ години аккуратно и рѣвноостно. Ние се хваляхме, че ако има нѣщо въ насъ цо годѣ уредено, то бѣхъ почитѣ, понеже съгмеждахме въ тѣхъ добѣръ редъ и точностъ въ сичко. Надѣваме са че слѣдъ тѣзи наша скромна забелѣжка, директора г. Ради Ивановъ, ще обърне внимание на сичко и ще земе мѣрки, да се непооявяватъ оплаквания срѣщцу Т. П. станции.

Както едно врѣме консерваторитѣ, тѣй сега и Цанковитѣ мекерета викатъ: „Всичкитѣ народъ е съ насъ, ний сме народътъ! Съ насъ е всичко свѣстно и

честно, съ насъ съж ученитѣ хора, а противницитѣ съ прости, нехранимайковци, пѣматъ ни колъ ни дворъ, народътъ ги мрази, а само насъ обича! „Ние имъ отговаряме:“ Е, хубаво, нѣка бѣде така; на ли не е далечъ времето когато ще се види всичко това? Всичкитѣ викания и препорѣжки било наши или наши скоро ще бѣждтѣ явни, зацо крѣпците и се хвалите тогава? За да си придадете, види се, куражъ. Е да, това е психологически фактъ, страховитѣ, като се намѣри въ тѣмнината самъ. старе се да вика и да пѣе за да се окураки отъ собственитѣ си гласъ. И то не е лошо!

Изъ Разградъ получихме една дописка, въ която гражданитѣ са оплакватъ отъ градекия докторъ г. Макри, че показвалъ твърдѣ малка аккуратностъ въ изпълнението на длъжността си. Нуждающитѣ са отъ помощта му, ходяли по 3—4 пѣти да го викатъ и едвамъ тогава отивалъ къмъ болния. — Това е работа на мѣстното град. Общинско управление и гражданитѣ трѣбва тамъ да заявжтъ, а не чрѣзъ печата.

На Цанкова „Срѣдеца“ почна да излиза, на жълта хартия! Слѣдъ нѣколко дни, ние се надѣваме да го видимъ мѣжду позорно-почивнитѣ: „Витона“, „Бѣл. гласъ и Свѣтлана“.

Прочетохме въ Le nord, № 34: 1884

„Извѣстиятъ ни отъ София, че и малко сега едно съвършенно скжсване между либералитѣ и радикалитѣ (между хората на свѣтеца Цанкова и народната либерална партия, р.) защото и г. Цанковъ припозналъ вече като г. Стоилова (като Консерваторитѣ, р.), нуждата да се измѣни „Търновската Конституция“. Това приближаване мѣжду програмитѣ на Либералитѣ (на лѣже-либерала свѣтеца Цанкова, р.) и Консерваторитѣ, обѣщава, слѣдователно, въ предстоящата сессия на Народното Собрание една силна опозиция противъ министерството на г. Каравелова“. (бонъ лафъ р.)

Да каже пакъ езунтекий в. „Срѣдецъ“, че Цанковъ и хората му не съ оцѣ Консерватори.

Една телеграмма изъ Парижъ извѣстиява, че Китайския посланикъ заминалъ изъ Парижъ. Франция нежелала да пренася театрътъ на войната въ вѣтрѣшността на Китай, а иска да превземе само Фу-чехъ и Келунгъ и слѣдъ това ще чака бъдущитѣ събития. Франция и Китай не си обявихъ формална война.

Изъ Лондонъ съобщаватъ, че адмиралъ Курбе, почналъ да бомбардира арсенала на Фу-чехъ.

Китайския посланикъ въ Парижъ, получилъ заповѣдъ, да не излиза изъ градъ, да се потруди и уравни стѣлковенieto съ Франция, колкото е възможно съ по-добри условия. Французското правителство казало, че ждае да свърши спорътъ съ миролюбиви съглашения.

Руский посланикъ Нелидовъ въ Цариградъ, настоялъ прѣдъ портата, да му заплати 250,000 тур. лири, за смѣтка на загубитѣ, които претърпяхъ рускитѣ подданници въ послѣдната война. Султана предложилъ да заплати само 50,000 лири.

Извѣстието че германската ескадра цѣла да се отправи за Средиземно море, обърнало вниманието на сичкитѣ правителствени кръгове и произвело неприятно впечатление.

Споредъ извѣстията изъ Берлинъ, Князь Бисмаркъ се съгласилъ съ графа Калноки, да се свика нова конференция въ Берлинъ. подъ председателството на германския канцлеръ, която да изработи строги санитарни мѣрки противъ холерата, които да бѣждтѣ задлѣжителни за сичкитѣ европейски държави.

Изъ Цариградъ телеграфиратъ, че Англия се стараяла да удали Египетския хедивъ Тевфикъ паша и да назначи на мѣстото му въ Каиръ неговия синъ Аббаса, подъ регентството на Пубаръ паша.

ТЕЛЕГРАММИ.

Разградъ 19 Августъ 1884 г.

Разградъ избра Стаця Велчовъ пашъ.

Нула 19 Августъ 1884 год.

Титоровъ избранъ представителъ съ грамадно болшинство.

Орѣховица 20 Августъ 1884.

Изборитѣ паша.

Плѣвень 20 Августъ 1884 г.

Лицето което бѣ прѣснало умышленно паквали противъ Бръшлянова днесъ се ослди на тримесечно запитване.

Заб. р. Каквото търелъ, него намѣрилъ. Нека поже въ трончето, че да му дойде ума въ главата. По-строго наказание трѣбваше за него.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Скоро ще се тури подъ печатъ „Естествовѣдение“ за IV отдѣление по програмата отъ 14 юний 1884 год. Съставилъ П. Б. Селзовъ. Издава книгопродавницата на Тодоровъ и Христовъ, Търново.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

По случай на за минаване заграница продаватъ се пайтонъ и единъ бързакъ силенъ конь съ английски хамути, двѣ ливреи и два цилиндра кучерски. Можктъ се видѣ въ всеко време на квартирата, на Командира на Русенската дружина. Въ същата квартира се продава и единъ жребець за ѣдене отъ тамазлѣка на Княза Сонгумко.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

На 4 й Септември въ 8 часа сутрѣнта въ Русенския градски съвѣтъ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за доставянието на Русенската № 23 пѣша дружина слѣдующитѣ неща:

1 о 2500 ярда жбѣло за постилки (гюфяки) 103 шир.

2 о 64 мѣдни сѣдове (каравани) за ѣдене на войницитѣ, всяка по 2 оки.

3 о Двѣ нови каруци и поправка на 4 стари.

Залогъ, за изпълнение на всеко едно отъ предприятията, се вноса по 70 лева.

Желаящитѣ да конкуриратъ трѣбва да се съобразжтъ съ 6 чл. отъ закона за публичнитѣ търгове.

Свѣдения за поемнитѣ условия можктъ да се получаватъ еждневно, освѣнъ празничнитѣ дни, въ канцеларията на Русенската дружина, сутрѣнта отъ 8 до 12, а послѣ обѣдъ отъ 3 до 6 1/2 часа.

Лагеръ при Руссе 14 Юний 1884 год.

Командиръ на дружината: Майоръ *Баронъ Гебиндеръ*.
Дружиненъ ковчезникъ поручикъ *Стайковъ*.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Съгласно чл. 29 отъ закона за публичнитѣ търгове Комиссията за производство търгове постанови: чгѣто търга за доставяние хлѣбъ на дружинитѣ Пионерна, Шумненска и Русенска, въ течение на една година, като се начене отъ 1 Септември т. г. да се произведе също съ тайна конкуренция на 18 того точно въ 3 часа послѣ пладнѣ въ помещението на Русенския Градски Съвѣтъ и закриве въ 5. Всеки отъ вадвачитѣ трѣбва непременно да прѣдстави прѣдъ комиссията квитанция отъ Банката за внесени му залогъ 3,000 лев. иначе не се допуца въ търга. Августъ 13 денъ 1884 год.

Прѣдседателъ на Комиссията: *Полковникъ Чудовски*.
Редакторъ, издатель: *Т. Х. Стайковъ*